

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krone, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 krov; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačali naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravilo se nahajata v Ptaju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopis se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za $\frac{1}{2}$ strani K 40— za $\frac{1}{4}$ strani K 20— za $\frac{1}{8}$ strani K 10— za $\frac{1}{16}$ strani K 5— za $\frac{1}{32}$ strani K 2.50 za $\frac{1}{64}$ strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

stajerc

"Kmečki stan, srečen stan!"

Štev. 9.

V Ptaju v nedeljo dne 28. februarja 1915.

XVI. letnik.

Svetovna vojska.

Nemški vojni plen pri Mazurskih jezerih: vjetih 7 generalov, črez 100.000 mož, 300 topov in neprešteta množina strojnih pušk in druga vojnega materijala. — Avstrijci vzeli Kolomejo. — Obstreljevanje Przemysla. — Bukovina Rusov očiščena. — Nemci potopili 2000 Angležev.

Z avstrijskega bojišča. Zadnji brzojavi.

Dunaj, 23. februarja. (Uradno.)

Na Rusko-Poljskem se ni kaj posebnega dogodilo. Megleno vreme v zahodni Galiciji je oviralo artiljerijsko kakor tudi drugo bojevanje.

V Karpatih razpršili so se ruski napadi kakor po navadi z velikimi izgubami sovražnikovim. Vjeli smo 7 častnikov in 550 mož.

Boji južno od Dnjestra se še nadaljujejo. Na bojišču se je vrlim hrvaškim krdelom posrečilo s sijajnim uspehom sovražnika iz večih krajev vreči, močno utrijene in zasedene postojanke na hribih vzeti ter prostor za nadaljno prodiranje pridobiti.

K.-B. Budimpešta, 23. februarja. Vojni poročevalec "Pesti Hirlap-a" brzojavi:

Boji okoli Stanislava vrše se nadalje z največjo srditostjo. Rezervo za rezervo pošiljajo Rusi v vojno vrsto ter branijo z največjo trdovrnostjo svoje pozicije. Višine okoli Stanislava imajo Rusi močno zasedene, ker hočejo prodiranje našega krila na vsak način zabraniti. Vztrajni napadi naših krdel pa so jih že zdatno oslabili in potek boja postaja za nas ugodnejši.

Ogromne moči postavili so Rusi pred Wysockow, kjer se boj vedno bolj razširja v daljšo fronto. Rusi nas neprenehoma napadajo ter upajo, z rezervami ojačeni, ponoči nas pregnati; pa vsakokrat so bili krvavo odbiti.

V ostalem delu karpatske fronte traja boj na celi črti naprej. V teh gorskih krajinah je na predavanje kako težavno. V ofenzivi se Rusi jako dobro bijajo, posebno v gorovju. Naša krdela morajo se takorečko za vsako pečino boriti, kljub temu smo vse povsod napredovali.

Pri Dukli je položaj neizpremenjen. Moči so se nekako zednačile. Situacija zna se še le izpremeniti, ko se bo dal v vzhodnem delu Karpat odločilen uspeh doseči.

Curih, 23. februarja. Vojni poročevalec "Sera" brzojavi:

V zopetni ofenzivi avstrijsko-ogrskih krdel so boji v Karpatih za Ruse najpogubnejši. Celi ruski polki so uničeni. Samo mrtvih so izgubili Rusi v zadnjem tednu 60.000 mož.

Dunaj, 24. februarja. Uradno se poroča: V včerajšnjih bojih ob goranjem Sana vzel smo z naskokom neko višino in vjeli 5 oficerjev in 198 mož.

Izkoriščaja sneženo burjo je sovražnik se verno prelaza Volowec s trdovravnimi napadi nameraval naše pozicije predreti. Sovražnik je bil odbit ter imel težke izgube. Vjeli smo 300 Rusov.

Boji južno Dnjestra postajajo čimdalje razsežnejši in ljutejši.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Avstrijsko vojno poročilo.

Dunaj, 22. februarja. Uradno se poroča: V fronti na Rusko-Poljskem in v Zahodni Galiciji artiljerijski boji in prase. Posamezni sunki sovražnika bili so brez napora odbiti.

V Karpatih mnogoštevilni ruski napadi, ki so v zapadnem odseku trpeli v trdo noč. Vsi poizkusili uspešnega prodiranja so se izjavili z mnogimi izgubami za sovražnika.

Južno Dnjestra imajo boji večji obseg. Večje krdelo sovražnikov je bilo včeraj po dolgotrajnem boju odbito ter smo vjeli 2.000 protivnikov in zaplenili 4 topove kakor tudi mnogo vojnega materijala.

Število 29.000 vjetnikov, o katerem govori ruski oficijski komunikat je neresnično, kajti ono znaša — skupno z vsemi, od konca januarja do pred kratkem — 64 oficerjev in 40.806 mož vjetnikov; k temu še pride 34 strojnih pušk in 9 topov.

Namestnik generalštabnega šefa:
pl. Höfer, fml.

Boji na Francoskem.

Nemško uradno poročilo.

Berlin, 22. februarja. Veliki glavni stan: Vzhodno od Yperna smo včeraj zopet vzel en sovražni strelski jarek. Sovražni protinapadi na osvojene postojanke so ostali brezuspešni.

V Champagni je bilo tudi včeraj razmeroma mirno. Število Francozov, katere smo tam v

zadnjih bojih vjeli, se je zvišalo na 15 častnikov in nad 1000 mož. Krvave izgube sovražnika so izredno velike.

Našo postojanko severno od Verduna je sovražnik včeraj in danes brez uspeha napadal.

V Vogezih smo z bojem vzel kraja Hohrod in Stossweler. Sicer ni nič posebnega.

Najvišje armadno vodstvo.

Trdnjava Calais so Nemci v noči od 21. na 22. t. m. zdatno obstreljevali iz zraka.

Pri Ailly-Apremont bili so Francozi po malih veselih praskah nazaj odbiti.

Podmorski boji. — Angleška transportna ladja za vojake s 2.000 možmi potopljena.

"Hamburger Nachrichten" javijo iz Stockholma:

Angleška vojaška transportna ladja je bila z vsem vklancim moštva, 2.000 mož v angleškem delu kanala La manche potopljena.

Iz Liverpoola se brzojavi:

Parnik "Cam bank", ki je vozil iz Cardiffa v Liverpool bil je blizu otoka Anglesey v irskem morju od nekega nemškega podmorskega čolna torpediran, brez da bi ga bil ta svaril. Troje mož je bilo vsled eksplozije ubitih, dva pa sta skočila v morje in utonila.

Strašen je začetek napovedanega boja nemških podmorskih čolnov v angleških morjih. Velika angleška transportna ladja s 2.000 možmi leži sedaj potopljena na morskom dnu. 2.000 človeških bitij se je v kratkih minutah uničilo in razkosani deli ladje plavajo sedaj po morju ter pričajo o grozni katastrofi, ki ono Titanik-a še daleč prekosi. Mrtva tripla onih, ki so še bili pred par dnevi zdravi in čvrsti, počivajo zdaj v morski globini.

Milan, 23. februarja. „Corriere della sera“ javlja:

V nedeljo zvečer bil je angleški parnik "Dunshire" v bližini Belfasta od nekega nemškega podmorskega čolna potopljen. Moštvo je bilo sprejeti v coln in tako rešeno.

* * *

Najnovejši telegramm.

Berlin, 24. februarja.

Včeraj popoldne je potopil nemški podmorski čoln pri Beachy Head angleški parnik za prevažanje moštva. „stev. 192.“

Bitka pri Kolomeji.

Ogrski list „Pesti Hirlap“ je zadnjič poročal:

Na karpatski bojni črti trajajo hudi boji nadalje. Velik pomen poraza Rusov pri Kolomeji se razvidi že iz tega, da napenjajo Rusi sedaj vse svoje sile, da bi si to važno železniško križišče zopet nazaj, priborili kajti ta železnica je za Ruse brez pogojno potrebna, ker prevažajo po njej vojašto za izhodno karpatsko bojno črto. Rusi so pa sedaj prisiljeni, da morajo prevažati vse svoje čete v smeri proti Stanislavu. Ruske čete, ojačene s tremi rezervami, so napravile na naše čete, ki so prodirale iz Kolomeje proti severu, skrajno erdit napad. Borba je ljuta, Rusi spravljajo v enomer nove rezerve na bojno črto. Boji so se sedaj razvili na celi dolgi črti v eno samo veliko bitko, katere izid bo uplival na celo karpatsko bojno črto. Priznati se mora, da si Rusi z velikansko želavostjo prizadevajo spraviti vojno srečo na svojo stran. Na ostali karpatski bojni črti pa pritiskajo avstrijske čete rusko vojno črto neprestano nazaj. Pri prelazu Dukla postaja dosedanje pritisk ruskih velikanskih čet vedno slabejši, tako, da bomo mi v kratkem času gospodarji na tej črti.

Kako sodijo Rusi o Przemyslu?

O usodi naše trdnjave si Rusi močno glave belijo. Uradna ruska poročila pripovedujejo o neprestanih izpadcih naše posadke. Ruski list „Ruskoje Slovo“ piše: „Pri nas se željno pričakuje padec Przemysla. Eui pravijo, da že vlada v Przemyslu pomanjkanje, toda naši artiljeristi so še te dni obstrelijevali nek avstrijski tren, obstoječ iz sedem vozov, v katere so bili vpreženi konji in ki se je hotel bližati trdnjavi utrdbi. Kjer se pa tako malo štedi s konji, se ne more govoriti o pomanjkanju. Povsem abotno bi pa bilo, če bi se govorilo o kakem pomanjkanju vojnega gradiva v trdnjavi.“

V trdnjavi prve vrste, kakor je brez dvoma Przemysl, se kaj takega ne more pripetiti. In trdnjaviški poveljnik je brez pogojno nadarjen general. Njegova železna volja in strokovna izobrazba sta mu že zdavnata pridobili glas odličnega vojaka. Trdnjava se še more braniti na nedoločen čas in vsako govoritev, češ, da bo trdnjava kmalu padla, je pustolovska domišljija.“

Obstreljevanje Dardanel.

Iz Carigrada se poroča, da je pred nekaj dnevi sovražno brodovje, obstoječe iz četirih francoskih in ravno toliko angleških bojnih ladij, začelo predpoldne iz daljave boj šestnajstih topov največjega kalibra. Tarška artilje-

General in usmiljeni brat.

Resnična dogoda.
(I. nadaljevanje).

Prijatelji kakor nasprotniki morali so mu glede njegove poštenosti, požrtvovalne ljubezni do domovine in njegove izvanredne praviljubnosti priznati spričevalo: po vseh deželah Evrope bi tacega moža iskati bilo — zman!

Celo v listinah tistega vladarja, ki je s svojimi ukazi marsikatero oviro na poti slave našel, s svojimi protiukazi marsikateri tisoč svojih najboljših bojevnikov in celo velike bitke zgubil — celo v dnevniku slovitega kralja Friderika Velikega ostane knez Venceslav Liechtenstein najslavnnejše in nesmrtno zabilježen.

K mnogokterim naredbam, s kojimi je nameraval znanost med svojimi podložnimi razširiti in njihove tekmovanje izpodbuditi, spadala je tudi ta, da jim je dal lastne učitelje, ki so jih podučevali v matematiki, geometriji in drugih, vsakemu topničarju potrebnih znanosti. Slušalci so bili po razredih in urah raz-

rija kljub silnemu obstrelijanju s kartečami ni odgovorila, temuč čakala, da se sovražnik približa. In res prišel je zmiraj bližje brez da bi nam napravil znatne škode na naših forth. Še sedaj so začeli pokati naši kanoni. Izmed 18 strelov zgrešili so svoj cilj le 4, vasi drugi so zadeli. Sovražnikova admiralska ladja bila je hudo poškodovana ter od torpedov spremljana iz bojišča odpeljana. Tudi še dve drugi oklopni sta bili tako prestreljeni, da za nadaljnjo bojevanje niste bili več rabni in ste morali odpusti. Po izstreljenih 600 granatih moral je vso sovražno brodovje bojišče zapustiti, ko je imelo tri ladje „težko ranjene.“ Turški artiljeristi so streljali izborna ter so kazali veliko spretnost in odločnost, ki je vse hvale vredna.

Telegram konečno pripomni, da v očiglednem poguma turških levov si sovražniki ne bojo z lahka več podstopili Dardanel napasti.

Armada Rumunije v vojnem stanu.

Listi iz Bukarešte poročajo, da še je rumunska armada po mobilizaciji 650 000 mož. Armada je razdeljena na pet armadnih zborov s sedeži v Krajewu, Bukarešti, Galacu, Jaffi in v Konstanci ter še je 80 pešpolkov, 10 lovskih bataljonov, 10 polkov črnih huzarjev, 10 polkov rdečih huzarjev, 25 polkov lahke artiljerije, 5 polkov pešartiljerije in 5 pionirskih bataljonov. K tem se mora še pristeti 1 polk kraljeve osebne garde, 1 divizijska težka artiljerija in 1 polk trdnjavske artiljerije s 32 stotnjami, ki so nastajene v Bukarešti. Utrdbe Bukarešte obsegajo 72 širških kilometrov s 13 forti.

Vrhutega razpolaga rumunska armada še z 2 bataljonoma železničarjev, z 1 bataljonom zgraditeljev mostov (Büttgenbauer) in z 1 bataljonom posebnih orožij: letalci, brezžičen brzozav in avtomobilisti.

Kakor je iz tega razvidno, poseduje Rumunija prav znatno vojno moč, katero mora vpoštovati prijatelj kakor nasprotnik. Upati smemo, da smo Avstriji k prvim šteti.

Odnosaji med Avstrijo in Italijo.

Glede na snidenje italijanskega državnega zabora se zopet trosijo vesti o napetem razmerju med Avstrijo in Italijo normalni in prijateljski odnosaji. Če smo že pred enim mesecem bili v položaju povdarijati, da so vznemirljive vesti neutemeljene, lahko danes povemo, da so se razmere tekom zadnjega mesca še bistvene poboljšale. Italija, kot zaveznik Avstrije in Nemčije, bo imela od naše zmage trajen dobček. Tako se sodi položaj na najmerodajnejših dunajskih mestih, kjer ni najti niti najmanjše neravnosti ali celo kake nejevolje napram Italiji.

Učinek 30,5 centimeter možnarjev.

Nek artiljerist iz Georgswald-a podaje v pismu svojim sorodnikom natančen popis učinkov 30,5 cm možnarjev. Med drugim piše:

deljeni; v enem oddelku jih je bilo štirideset do petdeset. Javne skušnje o njihovem napredovanju bile so odločilne za nadaljnjo življenje vsakega posameznika.

V višjo službo pomaknjeni bili se le tisti, ki so skušnjo izvrstno napravili. Pri placi učiteljev ni štědil novev. Jemal je za učitelje domačine kakor inozemce, tujce brez razločka; gledal je le na osebno zaslugo in individualno vrlino. Pri njem ni obvezalo nobeno pripričilo in nobeno laskanje. Da se je kljub svoji previdnosti in najboljši volji tu in tam prevaral, se ne da tajiti. In ravno takrat, ko je naš Schröder na Dunaju bil, je Leichtenstein kot učitelja matematike nastavil moža nekega Fcan coza, ki je morebiti imel v svji stroki prav hvalevredno znanje, pa kljub temu za to službo dve važni napaki: prvič znaš je jako male nemško, še manj pa mu je bila lastna izurjenost, da bi se znaš svojim učencem priljubljenega na rediti. Kako si so učenci pri teh okolščinah stali, povzeti se boda dalo iz sledenega.

Vino je bilo takrat na Dunaju nekaka živiljenska potrebščina; pa tudi ni bilo drago,

Bil je lep zimski dan. Zjutraj zarana zaledi smo streljati. Ena sama bomba naših možnarjev tehta 380 kg. (to je več kakor 6 1/4 starih centov) in vsebuje 300 kg razstreliva (Sprengstoff). Taka bomba zadene na daljavo 27 kilometrov (približno 3 1/4 stare milje), mi pa smo streljali samo na 13 km, toraj prav natančno. Učinek bil je grozen. Pri strel bil je namerjen na neko vas, v kateri je bilo mnogo Rusov. Tri hiše so se podrle takoj in kosi razmesarjenih človeških trupel kakor tudi konjskih so zleteli v zrak. Drugi strel veljal je nekemu tenu, pri kojem je rayno na vozovih obilo Rusov svoje opravke imelo. Več vozov s vprego vred in mnogo mož je zletelo čez sto metrov visoko v zrak in v širokem krogu naokoli od strašnega zračnega tlaka bilo je vse življenje pokončano. Enako uničevalen je bil tretji strel. Na pozorišču razdeljanja zbralo se je namreč mnogo radovednežev. Tretji strel je vse usmrtil. Nato so vsi Rusi, ki so bolj oddaljeni bili in to videli, urno zbežali, tudi tisti, ki so bili v strelnih rovih ob robu nekega gozda. Sedaj pribujači četrta bomba. Ko se je dim vzdignil, nismo videli drugega kakordaleč na okrog počrnelo sneženo odojed in na sredi velik lijak. V okolišu je bilo vse mrtvo.

Vrhutega zasipali smo z našimi težkimi granatami cele strelske jarke. Sovražnik poslal nam je 40 šrapnelov, pa niti enega moža nismo izgubili. Nek vjet ruski oficir se je izrazil: „Rusi razcefrani kakor curje zleteli so na strehe daleč proč stoečih hiš.“

Inozemci o vrednosti naše armade.

V nekem članku z nadpisom „Svež list v lovovjem vencu A vstro-Ogerške“ opisuje berolinski časopis „Lokalanzeiger“ težavno naložo, katera je bila že od začetka vojske naši armadi dana in kako je to naložo vodstvo avstrijsko-ogrške armade najpopolnejše izpolnilo, celo tedaj, ako se je reklo manjše uspehe in dobičke v blagov večje skupnosti žrtvovati. Brez ozira na boje v osrednjih Karpatih, kjer se naša krdela ramo ob ramu z nemškimi hrabro borijo, poglejmo tje v Bokovino! Tam se vojskujejo avstrijsko-ogrška krdela sama z brezštevilnim sovražnikom. Kako energično, junakino in hitro so ga izpodila iz Bokovine! Ia še v takih neugodnih gorskih soteskah, v katerih so se Rusi najmočneje utrdili. Slava, da je bil vržen sovražnik iz teh pozicij, gre edino avstrijsko-ogrški armadi, ki je vsled strategično-izvrstnega vodstva z neprecenljivo hrbostjo Ruse v fronti in od strani kakor burja zgrabila. Z neverjetno urnostjo ga je iz Bokovine spodila. Z opravičeno radostjo na Avstrijsko-Ogerskem druži se navdušen „Hurra!“ nemških rešiteljev Vzhodno Prosko.

S takimi slavospevi praznujejo in poveličujejo Nemci — inozemci — naše zmage in našo vrlo armado. In kaj mi doma? Mevžasto se držimo, ako tudi zvemo novice, ki bi nas imela vzdostenosti. Vsak, in bodi še takoj majhen uspeh

temuč proti današnjim cenam, rekel bi skoraj zastonj. V večih kleteh točili so masec po 2 ali 3 krajarje. Bilo je domače vino, precej dobro blago. —

V eno teh kleti je nekoga popoldne prišel tudi naš Schröder; morebiti si je želel tam ugasiti svojo žego, ali pa je hotel pri glažeku vinca vsaj za nekaj časa pozabiti na svoje skrbi zaradi pomanjkanja, ki so bile vedno večje, vedno težeje.

Ko je imel tako en vrček pred seboj na mizi prišli so trije ognjičarji (Feuerwerker-Artillerie-schüler) naravnost iz šole svojega-francoskega učitelja, se vsečli k sosedni mizi in pričeli govor nekako te je vsebine:

To progromsko matematiko je pač sam peklenšček v zvezi, da se tako težko ali celo nič ne da raznmeti in obdržati! Toliko in toliko mescev že hodijo poslušati te modrosti in vendar jim še ni jasno! Posobno sedanji oddelek, s katerim jih profesor že deset dni muči! So vendar pazili kolikor mogoče, kljub temu ne vedo skoraj nčesar! Kako bodo jih le šlo takrat, ko pridejo v šestih tednih skušnje na vrsto?

naših vojakov pomeni korak naprej; korak za korakom pa se tudi polagoma daleč pride, konečno gotovo — do cilja. Prenagla hoja človeka utrudi, da opeša, ali pa morda blodi in zaide! (Bosna, Srbija!) ter omagan obleži! In po tem načelu se tudi ravna najvišje vodstvo naše slavne armade, ki ima pred seboj najdaljšo pot v Evropi, ali če prav rečemo najmočnejšega sovražnika — Rusa. Ko gre lovec na medveda, se tudi ne bo kar tako — meni nič tebi nič — v njegov brlog podal, ampak ga bode pričakal, kamor pride hruško krast. Če se ne posreči ga prvekrat poležiti, poračunila bosta drugokrat in če krogla ni zadostno zadelila, pride še gotovo tretjokrat in — zadnjokrat. Sicer je to stalo precej potrpljenja in truda, toda koža je že še nekaj vredna, ljubše je lovcu pa še — veselje in ponos, da je kosmatina podrl! Capito?

Našim fantom naborníkom!

Pojoč in vrskajoč hodijo sedaj spet mladi fantje k naboru in se istotako večinoma vračajo — kakor je videti — veseli domu. Pretežno večina ima na klobukih „cegelje“, znak, da so bili cd naborne komisije kot za vojaško službo sposobne spoznani.

Le kratko časa je tem še pri svojcih ostati; slovo od njih bude kratko in srčno, potem pa hajdi na pot v kasarno, kamor so poklicani. Tukaj se bodejo v kratkem izurili v orožju, kako ga imajo proti sovražniku rabiti, budiši puška, sablja ali bodalo . . .

Spominjam se še prav živahno izza svojih mladih dni neke pridige domačega župnika. Ta mož stare korenine je imel prav kratko pridige, a bile so vseskozi jednrate in poslušalcem v srce segajoče besede, katerih se še sedaj po takliko in toliko letih starejši farmani (župljani) radi spominjajo. No, v pridigi, kojo imam v mislih, je dotični gospod med drugim rekel: „Domamora pošten človek delati, v cerkvi moliti, v krčmi palušen (dobre volje) biti.“ In temu nauku bi si jaz upal še pristaviti „v vojski patepsti“. Nimam vas ravno za nepoboljšljive pretepače, a sliši se vendar od tu in tam, da so se fantje zaradi čisto malenkostnega vzroka — navadno je temu vzrok kako človeško bitje, ki se mu pravi ženska — hudo mesarili. Včasih v krčmo iti, ako je kaka kronica v žepu odveč, mislim, da ni greh! A se tamkaj pretepati, to je prvič neumno, drugič grdo in tretjič navadno tudi nevarno. Na dobičku še nikoli ni bila kaka stranka, ne močnejša in tudi ne tista, ki je podlegla. Močnejše potaknejo po luknjah, slabeje pa morajo čestokrat položiti v bolniško posteljo ali morebiti tudi — v grob. Vidite, to ni lepo, in okolica, v kateri se fantje pogostoma pretepajo, pride na „slab glas“, ki se jako dalec sliši — dalje kot gromenje burje v pasjih dneh! O krajinah, kjer pa celo ubijajo, nočen govoriti, kajti prežalostno in tudi presramotno bi se začutili oni pošteni domačini zadeti, ki morajo z gojusom v svoji sosesčini kaj tacega trpeti in pretrpati.

Korajžen mora biti fant! Je prav. Korajža

In še javne povrh! Knez Vencl bo gotovo zraven in ta ne razume v tej točki nobene šale. Kdor tukaj svojo reč slabo opravi, v celiem svojem življenju ne more povišanja pričakovati, pač pa tedaj prav občutljivo kazeni.

Tako so tožili eden proti drugemu o svojih skrbeh in stiskah in sicer v razumnih besedah, po katerih se je dalo sklepati, da jim ne manjka zdrave pameti, temuč primerenega navodila. Schröderju ni ušla niti ena beseda njihovega pogovora. V začetku ga je siliil smeh; potem pa so se mu začeli smiliti zaradi njihove zadrege; zdeli so se mu dobri in odkritosrečni ljudje. Morebiti je tukaj mogoče, si misli Schröder, nekaj malega si prislužiti vrhutega pa še dobro delo storiti, torej se vzdigne in pristopi k njihovi mizi.

„Oprostite goapodje,“ nagovori jih, „da se nepoklican v Vaš govor vmešam! Toda Vi delate v resnici krivico matematiki, ako jo psujete. Ona je le takrat težko razumljiva, ako se nejasno prednasa. Kar se ravno te tvarine tici, o katerej ste ravnokar govorili, tako je ravno ta ena najlahkejših v celi matematiki. Gospodje,

v pravi obliku, pri pravi reči in na pravem mestu je že marsikomu srečo prinesla. Največ korajže med vsemi stanovi pa potrebuje, celo zahleva vojaški stan. Če se sovražnik s korajžo prince, je že napol premagan. Glejte fantje, tam na bojnem polju vas čska delo, ki zahteva od vsakega posameznika korajžo. Čim več je boste imeli, tem bolje za vas. Oni, ki so že „tamkaj“, so se bojevali na vseh bojiščih tako jučaško, da se jim vse svet čudi — celo sovražniki občudujejo njih bojevitost. Zanašati se sme domovina na vas, da jih boste vi vredni tovarši, ko boste stopili v njih vrste. Telčite po nasprotnikih: koliko se da in kjer se da. Nabijajte jih po slovenski, po nemški in po šegah vseh avstrijsko egrskih narodov! Več sort klofut ko bo dobil, tem bolje si jih bode zapomnil! In to bode dobro za nas in najbrž tudi za njega, ker bo vedel koga ima pred seboj. Toraj le se korajžo v boj, gre za domovine se obstoj!

Zdaj pa par besed vam fantje, ki niste „ostali“. Videl sem nekatere brez „cegelja“, ki so hodili po naboru ali posamezni ali pa v družbi svojih domačih tovarišev nekako klaverni in pobiti. Rudečica sramu — če ni bila posledica „haložana“, kojega sedaj celo Hindenburg pije, — jim je silila v lice. Vprašam vas: zakaj? Moj byg, saj morate vedeti, da ne morebiti vsak možki „muzikant“! Kdo bi pa potem plesai? Morda ženske same s seboj? Kako se bi jim pri kakem „štajerščinjanke zapletale! Imelo pa še le „polšterfonce“! Brrr.

Pa pustimo šalo na strani, časi so resni in vrhutega imamo sedaj tudi še postni čas. Glejte ljubi fantje, doma znate biti svoji domovini ravno tako koristni ko na bojišču. Delavcev primanjkuje že sedaj, in še v večji meri jih bodo primanjkovalo, ko se bojo poljska dela pričela. Stariji so morebiti tudi že priletni, oslabeli, ki ne zamorcejo vse to opraviti, kar posestvo zah-teva. Živeža je treba za domače, treba ga je za prodajo, da se dobi denar za davek in druge mnogovrstne potrebščine. Naj več je pa na tem ležeče, da gledamo in mislimo nepre-stano na naše vrle a hudo izmučene vojake, ki se morajo daleč tamkaj v tujini za nas vojsko-vati proti večim sovražnikom. Ker nas in naše zveste zaveznike ne morejo premagati z orožjem, misijo nas z glodom. Sveda se sestradan, gla-den vojak ne more krepko in uspešno boriti! Se navadno domače delo se ustavlja lačnemu človeku. Manjka mu moči, pa tudi „korajže“! Skupno se moramo trudit, da boderemo v stanu naše junake z dovoljnim živežem zalagati. Sej ne boste dali zastonj! Državna uprava bod vam vse pošteno po primerni ceni plačala. I čeravno dobijo denar stariji v roke, saj pride to vam vprid; preje ali pozneje. Še vi bi morali starišem prigovarjati, da bi se delo na poljih urno pričelo kakor hitro to dopušča letni čas in vreme. Ne samo vsaka njiva, tem uč vsaka njivica se naj pridno in skrbno obdelata ter zasaditi ali posejeti! Oče v ne besih bode dal svoj blagoslov, da boderete imeli že po kratkih mesecih bogato žetev. Vojska zna-

jaz od Vas sicer nobenega ne poznam, pa če si hočete nekaj malega v skrib vzeti, bi si upal Vam v dveh ali treh urah vso to tvarino takorazjasniti, da bi jo popolnoma razumeli.“

„V dveh ali treh urah?“ vsklikne najstarejši med njimi — „to kar že nas deset dni muči je Gospod, aka to zamorete, Vašo uslugo bi mi ne hteli zastonj sprejeti!“

Schröder: "Tem bolje, ljabi prijatelji! Poskusimo enkrat? Ponudim Vam se na poskus. Določite sami kje in kedaj!"

„Kje? Šveda nimamo pripravnega prostora. Znabiti pa imate Vl posamezno stanovanje — in če bi nam dovolili tja priti?“

Schröder: „Tudi to je mogoče. Moje stanovanje je na Schottenbastiji, sicer precej tesno, a vendar ima prostora za na štiri dovolj. Koj povejte mi, ob katerej uri zamoretete jutri k meni priti?“

Ura sestanka je bila kmalu določena. Točno so prišli artiljeristi in Schröder je takoj pričel s svojim ponukom. Slušatelji so ga večinoma razmzeli in vprašali, kar se jim vsled tujega

še mesece in mesece trajati. Za sedaj še živeža za vojake sicer ne primanjkuje, toda postajal bode pičel in vedno pičleji in naslednje — kadar je všekomur znano — je vsake reči konec. Ako se zmiraj le jemlje in jemlje pa nič ne doda, pač zmanjka! Delajte toraj pridno, saj imate med našimi junaki tudi vi sorodnike, prijatelje in znance, katerim bode prišel sad vašega truda v prid!

In kaj bo, ko se bodejo ti-le junaki vrnili od krvavega dela utrujeni na svoj mili dom? Ali bi jih ne užalostilo do dna srca, videti domačijo zapuščeno in zanemarjeno! Hodili so dolgo časa dovolj po poteptanji, razrtrutih in požganih pokrajinah in zdaj naj bi našli doma kaj podobnega! Izmučeni reveži, pohabljeni invalidi bi menda morali prišedči na svoj dom takoj za plug ali motiko prijeti, da bi se za potrebeni živež kaj pridelalo? Ali bi jih naj doma tudi še mučil glad, ko so upali in se veselili v naprej, da si bodejo zamogli v brezskrbnosti nekaj dni zaželenjenega počitka privoščiti! . . .

Ne, dragi moji fantje, jelite, to ne sme biti in tudi ne bo. Gledali in skrbeli bodete po vseh svojih močeh, da bodejo domu prišedški zamogli biti z vami zadovoljni, vas srčno objeli, ko bodejo videli skrbno obdelana polja. Rači bodejo zamogli, da prišli so s puščave v raj. Pozdravlja vas „Stajerc“.

18. februar je spominski dan,

ker je tega datuma pred 25 leti umrl v Vološki blizu Reke eden najslavnnejših avstrijskih državnikov, grof Julij Andrássy. Rojen je bil leta 1823 v Kašavi na Ogrskem.

Najveća njegova zasluga je bila s p o r i-

Graf Gyula Andrássy

jaznenje med Avstrijsko-Ogrsko in Nemčijo ter njuna obrambna zveza, kateri je pozneje še Italija pristopila. Bil je dolga leta ogrski ministerski predsednik; slovel ni samo kot brihten državnik temuč tudi kot pisatelj.

Vojške zadeve.

Rodbinske pristojbine onih, ki so šli k vjakom. Zakon z dne 26. decembra 1912, drž. zak. št. 237, namenoma ne omejuje vpravičnosti do vzdrževalnega prispevka za svojce k

narečja še nejasno zdele. Proti koncu predavanja (poduka) razumeli so vse.

"Gospod", reče po dokončani uri najstarejši : „že današnji poskus nas je prepričal, da zamoretete to tudi izpolniti, kar ste nam obljudibili. Pri Vas nam postane jasno kot solnce, kar smo pri našem profesorju imeli za nedoumno. Oh, ko bi hoteli biti naš učitelj! Veliko nimam na razpolago, pa polovico svojega zasluga z veseljem dam, ako bi nam hoteli Vi po naši oblikatni uri to raztolmačiti, kar je nam profesor nameraval!“ tudi midva, tudi midva želiva isto, “zglasita se tovariša.

Schröder malo pomisli, toda vojaki niso odjenjali; in sam je bil tudi že ob koncu svojega imetja; vrhutega ta odkritosčna zaupljivost teh ljudi! Ganila ga je. Obenem se nudi prilika zaslužka! Vdaril je torej v roke. Skozi šest ali sedem tednov prišli so vsak dan. Njih vnetost in marljivost ste bili izborni, da je imel Schröder pravo veselje ž nimi.

(Dalje prihodnjič) 1 a tada i u srušenim stana-
dima bilo Vojvodstvo Šaposhnikov.

dejanski službi pritegnjenih oseb staleža moštva (med temi tudi podčastnikov), ampak ima veljati tudi v splošnem za svoje rezervnih častnikov ter drugih gažistov kakor tudi gažistov neaktivnega staleža.

Ali v kakem posebnem slučaju pristoja vzdrževalni prispevki ali ne, je vprašanje dočnega dejanskega stana, pri čemur je gledati na to, ali so dani v § 3 citiranega zakona normirani gospodarski predpogoji do zahteve, zlasti, ali svojci že ne prejemajo takozvanih rodbinskih pristojbin (stanovniških prispevkov in tekočega vzdrževanja).

Po tozadevnih določbah predpisa o pristojbinah za c. in kr. vojsko 2. del zadeva obveznost erjarja glede rodbin gažistov in podčastnikov sledče kategorije:

a) Gažiste aktivnega staleža, ako so oženjeni ali vdovci, v poslednjem slučaju samo tedaj, ko imajo ctoke, ki se nabajajo v njihovi oskrbi.

b) Gažiste in častiške aspirante neaktivnega staleža, ako se nahajajo v pod a) preciziranim rodbinskem razmerju in niso državni uradniki ali uradniki državnih železnic.

Za ti obe kategoriji obstaja pristojbina v stalnih stavkih (stanovniški prispevek in tekočem vzdrževanju) brez ozira na velikost rodbinskega stanja.

c) Prostovoljno naprej služeče podčastnike in sicer pod predpogoji kakor pod a). Za to kategorijo obstaja pristojbina v stalnem stanovniškem prispevku in v tekočem vzdrževanju, katerih visokost se ravna po številu rodbinskih članov.

Glede svojcev pod a) in c) navedenih aktivnih vojaških oseb je samooobsebi umetno, da isti sploh ne morejo pripadati onim osebam, ki imajo pravico do vzdrževalnega prispevka.

Kar zadeva soproge in otroke pod b) omenjenih gažistov, in častiških aspirantov neaktivnega staleža, jim ne pristaže z ozirom na njim od države dovoljene pristojbine nikak vzdrževalni prispevek, med tem ko v drugem odstavku § 2 zakona z dne 26. decembra 1912, drž. zak. št. 237, navedenim kategorijam svojcev teh oseb pristoja pravica do istega, a ko nastopijo v danem slučaju za koniti predgoji. Ti predpogoji pa takrat niso dani, ako omenjeni svojci kot člani gospodarstva vpoklicanca ali iz drugih vzrokov vživajo rodbinske pristojbine in s tem ne trpi škode njihovo vzdrževanje.

Ker imajo samo rodbine prostovoljno dalje služeče podčastnikov (§ 47 voj. zak.) pravico do rodbinskih pristojbin, ni dvoma, da se morajo svojci podčastnikov neaktivnega staleža, ako so bili ti pritegnjeni k dejanski službi, pristevati k vpravičenim osebam.

Bolni
na pljnicih

Sanatorij
Afrenz

Hofacker (B30) Štajersko, Prospekti

Hindenburgove mojstrije.

(Pojasnila k sedanjem položaju).

K brzjavom priobčenim v zadnji številki "Štajerca" podajemo danes opis bitk pri Mazurski jezerih na Vzhodno-Pruskom, in kratek pregled Hindenburgovih uspehov.

Zmagata armada Hindenburgove, ki je uničila edenajst ruskih infanterijskih in več kavalerijskih divizij, pomeni polom že četrte proti Vzhodno-Prusku prodirajoče armade kakor sploh severnega ruskega krila.

Predno preidemo k oceni pridobljene strategične vrednosti tele zmag, ozrimo se na boje, ki so se od srede avgusta tukaj vršili, da dobimo jasen pregled operacij in uspehov Hindenburgove armade kakor tudi za Ruse usodepolen vpliv Mazurske jezerske planote na potek ondi se vršajočih bojev.

Po prvih bojih z Rusi, ki so se hoteli ondi sredi avgusta globoko v Nemčijo zariti, pokazalo se je, da njihova kavalerija ni velike vrednosti.

Prvo ofenzivo v veliki meri je vodil sam veliki knez Nikolaj Nikolajevič, nadpoveljnik vseh ruskih armad. Takrat je marširal s tremi armadami proti Vzhodno-Prusku; prvi, takozvani

Njemen-armadi, načeloval je general Rennenkampf in je obstojala iz šest korov; drugi, Narew-armadi, obstoječi iz petih korov, dveh brigad strelcev in šesterih rezervnih divizij obstoječi, zapovedoval je general Sansonov; tretja, Grodno-ska rezervna armada imenovana pa je bila sestavljena iz 22. armadnega kora, iz preostankov 6. armadnega kora in iz delov 3. sibirskega armadnega kora.

Od teh treh armad je prva Njemen-armada prodirala preko Instenburga proti Königsbergu, Narew-armada pa preko Duitsch-Eylau-Osterode. Nemci so imeli sredi avgusta ledva kora, nekaj deželnobrambovcev in črnovojnikov na Vzhodno-Pruskom in tako se je posrečilo Rusom do 26. avgusta po velikih lastnih izgubah z Njemen-armado priti do črte Labiau-Tapiau-Gerdauen, z Narew-armado pa do črte Allenstein-Hohenstein-Gilzenburg.

Pri tej situaciji, ko so Rasi v dveh prostorni daleč ločenih skupinah stali, udaril je Hindenburg s svojo energično in težko roko. Dne 26. avgusta napadlo je šest korov Nemcov Narew-armado in jo pobil v štiridnevni bitki tako temeljito, da se je od cele armade komaj poldnji kor s težavo rešil. Zajel je 92.000 Rusov kot vjetnike ter zaplenil 500 topov. Na bojišču je obležalo 150.000 Rusov. Po tej sijajni zmagi udaril je Hindenburg vdrugi in sicer na Njemen-armado, ki je dotedaj mirovala. Deloma po železnici, deloma peš — 150 kilometrov v četirih dneh — spravil je svojo armado pred Rennenkampfa ter je Ruse od južne strani zgrabil in pri Gerdauen-Nordenburg-Angerburg-Soltmannen populoma premagal. Rennenkampf je sicer še zamogel en del svoje armade rešiti, a vendar je bila zmaga Nemcov tolika, da so vjeli 50.000 Rusov in zaplenili 150 topov.

Treja ruska armada hotela je Nemci pri Lycku od strani prijeti, toda prišla je prepozno, ker sta bila 1. in 17. kor že prosta, toraj v stanu, Grodno-sko armado docela pobiti.

Vosemajstih dneh so toraj Nemci tri ruske armade uničili, ostanke pa do srede oktobra noter do Njema na nazaj potisnili. Položaj v Galiciji in Rusko Poljskem pa je vodvodstvo nemške vojske prisilil, Hindenburgovo armado precej zmajšati in zaradi tega je ta bil

primoran se zanaprej samo defenzivno zadržati. Ta defenziva trajala je skoraj pet mesecev, a Hindenburg je znal na novo prihajajočim četrtim kljubovati. Kakor nam je znano, teh ni bilo malo: edenajst infanterijskih in več kavalerijskih divizij. Primoran je sicer bil mali del Vzhodno-Pruske spet Rusom prepustiti, toda obdržati si je znal jezersko planoto Mazursko. Tjekaj si Risi niso upali, ker so tam že tri strahovite poraz trpti morali.

Začetkom februarja še-le je vodstvo nemške vojske bilo v stanu, nanovo sestavljena kr dela na Vzhodno-Prusko poslati. S temi ojačbami je Hindenburg pridel svojo drugo ofenzivo proti Rusom in je v devetdneyni bitki odločilno in črez vse sijajno zmagal.

Ta zmaga prav nič ne zaostaja za prvimi tremi krasnimi zmagami, ker uničil je že četrto proti Vzhodno-Pruski prodirajoči rusko armado populoma, ravno tako pet in pol kora močno, kakor sta bili Njemen- in Narew-armadi; materijelni uspeh je pa nad vse večji od zadnjih treh, ker je napravil nad 100.000 ruskih vjetnikov, zaplenil čez 300 topov, ogromno število strojnih pušk in veliko množino različnega vojnega materiala.

S to zmago je — kakor že rečeno — najskrajnejše severno krilo populoma pobito. Rusi se valē sedaj v svojo razsežno, z močnimi utribami zakovarjeno Njemen-Bibr-Narew črto nazaj in radi tega je ta črta jako važnega pomena. Ta varni zid Rusov nudil v prvi vrsti begajočim masam premaganih ruskih krdel zavjetje in jim omogoči, svojo razpršeno armado zbrati in urediti ter si s pomočjo velike strategične železnice Ivanorod - Varšava - Bielostok - Wilna novih moči — ako jih še kaj imajo — pritegniti, če se nameravajo nemškemu navalu v bližini imenovanih rek se v bran postaviti.

Toda opazovati se dajo mnogoteri prikazni, ki delajo vrednost te črte iluzorično. Previč se mora nemško prodiranje severno od Visle v poslov vzeti, ki je črte Plock-Bjelsk-Racionz stično z operacijami na Vzhodno-Pruskom že dosegl ter se Narew-črta že do 50 kilometrov približalo. Vemo pa tudi, da so nemška krdela Ruse severno Tilsita premagala ter čez Taurogen nazaj potisnila. To nemško prodiranje pa ne pomeni druzega, kakor da je severno rusko krilo

Angležka morja kot vojno okrožje.

Morja okoli Angleške in Irski je Nemčija proglašila kot vojna okrožja, kojemu pripada še tudi Canal la manche, morska ožina med Anglijo na eni, Belgijo in Francosko na drugi strani. Od 18. februarja naprej bodo Nemci vsako trgovske ladje sovažne stranke, zasačeno v tem okrožju, potopili. Angležka si misli pomagati s tem, da bi na svojih trgovskih ladjah razobesila zastave neutralnih držav. In to nezačuveno nesramnost je ukrenila celo z vladnimi odredbami (31. januarja). V takih okolčinah je toraj mogoče, da pridejo v nevarnost tudi ladje neutralnih držav, kajti nemški zasedovalci ne morejo vedeti, če se ne skriva pod zunanjim znakom neutralne države najbrezobzirnejši in najzvitješji sovražnik — Anglež. Nemci so toraj odkazali neutralnem prostu, neogroženo pot s tem, da so morje, severno okoli Škotskega in 30 kilometrov širok pas ob holandskem obrežju naznanili kot čisto min, vožno po njem zasigurno, od strani svojih zasedajočih križark in podmorskih čolnov neogroženo.

Vzgled k tem naredbam dala je Nemcem Anglia sama, ko ni samo trgovska vojska z njimi pričela marveč vso Severno morje kot vojno okrožje razglasila. S to in še z mnogimi

Karte zur Blockade von England.

drugimi odredbami upa Anglija, da bode Nemci s sestradanjem ponižala in potlačila. Nemci so toraj sprevideli, da je skrajni čas, Angliji z enakimi naredbami račun prekrizati. Bije se toraj že sedaj trgovinski boj brez vse milosti, brezobzireno boj na nož.

čte Njemen-Bobr-Narew, to se pravi trdnjava. Ravnino naravnost ogrožena.

S temi navedbami podan strategičen položaj je neizmerne važnosti in ima za prihodnost nedogledne konsekvence; Rusi so namešči v nevarnosti, da jih Nemci od strani zgrabijo. Ni še to sicer neovrgljivo omogočeno, a priprave so že pričete. Samo Narew-črtta s trdnjavama Zearze in Pultusk se ima še vzeti in — prosta je pot. Nadalje je obkoljenje Njemen-črte še večjega pomena, ker učinkuje neposredno na drugo rusko obrambno črto, to je črto Njemen-Bug, ki pride pri opustitvi Visline črte v poštev ter ima svoje opore na severu v trdnjavi Rowno, v sredini Brest-Litowsk in na jugu v trdnjavskem trikotniku Luck-Dubno-Rowno.

General-feldmaršal Hindenburgova krasna zmaga dovoljuje Nemcem kakor tudi nam kot njihovim zaveznikom najslajše nade, in trdno sme vsakdo od nas upati, da se bodo vse izpolnile.

Dopisi.

Izjava. Podpisani urednik „Štajerca“ Karl Linhart izjavlja, da je vsled napačnih informacij s strani občanov občine Sv. Stefan pri Šmarju tamošnjega župana in načelnika krajskega šolskega sveta g. P. Zakošeka v tem listu opetovanu na časti žalil in mu očital nerodnosti v njegovem poslovanju kot župan in načelnik krajskega šolskega sveta. Ker sem se pa prepričal, da so vsa očitanja glede njegovega uredovanja popolnoma neresnična, jih preklicem v vsem obsegu in obžalujem vrhu tega tudi druge napade na njegovo osebno čast. Tudi se zavežem, da ga ne bom v bodoče v nobenem oziru več napadal in žalil.

Karl Linhart
urednik „Štajerca“

Pol leta vojske.

Pol leta že je trajala vojska in v tem da je trajala, je rastla. Če že ravno ni bilo sigurno preročiti, vendar je najbrž vsaka izmed vojskočnih držav si mislila: to je vojska 1914. A sedaj pišemo 1915, prvo polovico leta velikanske vojske in zgolj, brezmiselnost bi bila, konec vojske na določeni čas prerekovati ali o obsegu tega kar še ima priti, govoriti.

Vemo samo to, da se stranke oborožujejo v taki meri, kot bi imela prava vojska še le se začeti. Novi milioni so poklicani pod orožje, nastala je vojna doba „drugih armad“ (Napoleon). Obenem se oborožujejo države v gospodarstvenem oziru in sicer še le sedaj kot v vojnem stanu. Za priskrbo kruha se zaseči žito. Avstrijsko-Ogerska in Nemčija si dobavate iz domačih tovarn ogromne množine topov, pušč in raznovrstne municije. Finančni ministri se posvetujejo in potujejo, da bi jim bilo mogoče nove milijarde dobiti za sod brez dna... In zdaj je skoraj tako, kakor se v starih pravljicah o turških časih pravi: da je solnce kravno bilo.

Od začetka sem vojska vedno raste. Koj po začetku vojske se je udeležnikom pridružila Belgija in skoraj istočasno Anglija. Z Anglijo zapletlo so se v boj tudi njene kolonije po veseljem svetu in na Francoskem so v boj koračali Kanadci iz Severne Amerike, Indi, Za morci i. d. Potem se je našim nasprotnikom pridružila Japonska. Po treh mesecih vojska stopi Turčija na stran Avstrijsko-Ogerske in Nemčije in vsi tri deli takozvanega starega sveta postali so enotno bojno polje. Kje so zaostale cene, ki so veljale še pred par meseci

za pretirane? Že dosedaj je ta vojska terjala več žrtev na mrtvih, kakor vse vojske iz zadnjih sto let, sem od leta 1815. Akora vno se je že porabilo denarja, da njega množino ne morem zapasti, vendar se še ne misli na to, da bi znale države v tem oziru opešati.

Napovedi vojske nismo več šteli, toda kdo ve, kdaj bude njihova vrsta končana? Bojujoči še stojijo pokonci: pripravljeni neizmernost raje prekositi, nego slabost priznati!

V sredini tega boja brez merila, med kravo preteklostjo in meglemo prihodnostjo stojite nepremakljivi Avstrijsko Ogerska in nje zavezniča Nemčija. Vsim naporom mnogočevalnih sovražnikov postavili ste vedno nova sredstva njune moči v bran, kojih neizcrpnost celo njuni nasprotunci pripoznavajo in občudujejo. Večina njenih armad se bojuje na sovražnikovih tleh, katere imate zasedene, in ta ozemlja se — akoravno pologoma — še vedno razširjujejo. Kar je bilu tu in tam navidezno nazadovanje, izkazalo se je v kratkem kot krepko napredovanje. Tako na vzhodu kakor na zpadu.

Kjerkoli so sovražniki navidezno prodirali, povsodi so se morali prej ali slej umakniti. Več kot štiri tedne na primer so poskušale Joffe-jeve armade nemško verigo pretrgati in sicer v času, ko je bila najslabša, a ves njih trud bil je zamen. Stoinpetdeset tisoč mož so stale Francoze te poskušajo. Njih vspeh je bil, da so se morali na najvažnejši točki svoje fronte umakniti. S tem so se prepričali, da je ves tozadnji trud zastonj; kar se v najugodnejšem trenutku ni posrečilo, se tudi nikdar posrečilo ne bo.

O angleških milijonskih armadah, o kojih so si kaj radi polna usta vzeli, je vse nekako potihnilo. Francozi seveda vse žile napenjajo svoje armade popolniti, toda od kod naj dopolnitve vzemejo? Iz domača dežele so že pobrali, kar je količina bilo sposobnega, s kolonij pa ne smejo vojaštva odtegniti, ker so iste od vstašev ogrožene.

Iz Galicije se Rusi trajno odmikajo, le našo nepremagljivo trdnjava Przemysl še trdovratno naskakujejo; a dosedaj so vsi njihovi navali ostali brezuspešni. Przemysl je in ostane za Ruse trd oreh, ob kojem so si že marsikateri zob oškrtnili. Z Ogerskega in iz Bukovine pa so itak že pobrali svoja šila in kopita ter se pobrali tje, odkoder so prišli. Vso upanje, je opravičeno, da v kratkem ne bo niti enega Rusa več na avstrijsko-ogrskih tleh. (Da so bili primorani iti Rusi iz Vzhodnega Pruskega kakor k... s plesa, o tem, je „Štajerc“ na drugem mestu natančneje poročal in tudi danes poroča.)

In kaj je z vojsko izstradanja? Na tem polju boja začela je Nemčija sedaj z ofenzivo. Medtem ko si je Nemčija v tem oziru s vsimi vseh zasiguročimi naredbami utrdila svoj obstoj, pričenja se v zraku in pod morsko gladio vojska blokade, ki naj zabrani Angliji vsak dovoz živeža.

Rusija ima že nekako slutno, da ji ne bo mogoče do konca stanovitna ostati, ker ji doma preti finančna katastrofa (po sklenjenem miru!), Franciji pa manjka ljudi da bi si svoje velikanske izgube v fronti nadomestila. Mogoče da bojo naši sovražniki svojo vojno utrujenost še za nekaj časa premagati skušali, toda utajiti se ne da. Nasprotno pa stojite Avstrijsko-Ogerska in Nemčija neupognjeni, četudi si želite skorajnega miru; in boste vzdržali se pokonci sedaj in zanaprej, dokler ne bo prišel čas, ki bo za nas zlato jutro mirnega življenja.

Moč in pravica.

Neprestani boj je naše življenje. Ne samo boj za vsakdanji kruh, nego tudi boj za drugo materialno blago, za idealne zahteve, za ugled, čast in marsikaj drntega. Vsak pa ne zmaga v tem boju, čeprav je po zakonu v pravici. Saj pravi že pesnik: „Živemu pravico!“ Mirno pa lahko povemo: pravico ima zdravi. Zakaj, kaj pomaga človeku, da se zaveda, da je človeško in zakonito v pravici, sko nima moči, svojo

pravico tudi dognati. Boj za vsakdanji kruh hoče vztrajnosti in moči.

Gledati moramo zato, da se ohranimo vedno zdrave in moči se zavedajoče, motenja zdravja in boleče trpljenje moramo hitro odstraniti, pri čemer nam izborna služi Fellerjev boležine tolažeči rastlinski esenčni fluid z znamko „Elsa fluid“.

Pri revmatičnih, protinskih ali nevralgičnih bolečinah, bodenju, trganju, lumbagu (Hexenschuß), bolečinah v križu, bodenju v ledjih in drugih s prehlajenjem, prepihom in prenapornom nalezenih bolečinah, tolaži bolečine, poživilja in osvežuje.

Bosna pomirjena?

Kaj je govoril general Sarkotić Bošnjakom.

Leta in leta sem se je vedno zatrjevalo od vseh strani, tudi od takih, ki bi imela biti bolje podučena, da je v Bosni in Hercegovini vse v redu in da stojí te nove avstrijsko ogrske dežele na isti stopnji lojalnosti kakor katerabodi druga. Najnovejši čas nam je odkril, da tam dolni vse tako kakor bi moralno in znašo biti. Ne ozirajte se na podpihovanja in podkupljevanja od zunaj smelo rečemo, da se ljudstvo teh dežel pač še ni vživel za naše razmere urejenih državnih zanošajev. Sarajevo zločin, njegova preiskava in zadržanje velikega dela prebivalstva v vojski s Srbijo je pokazal in še kaže, kako da stoji z lojalnostjo v Bosni in Hercegovini. Toda natančneje pisati o tem, bilo bi tveganje — zapasti cenzuri!

Podajemo toraj takoj samo poročilo iz Banjaluke tikajoče se govorja bosno-hercegovskega deželnega šefa, generala Štefana plem. Sarkotič-a, ki ga je imel o priliki sprejema najvišjih predstojnikov vseh veroizpovedanj v Banjaluki dne 12. februarja. Medtem ko je vse druge, kakor turšega, protestantskega in judovskega in v prvi vrsti katoliškega najvišjega predstojnika zaradi njih uspešnega ali vsaj potrdljivega delovanja p-hvalil in vsakemu posebej svojo zaupnost izrekel, je govoril grško-orientalskemu metropolitu (srbskemu nadškefu) besede, ki so polne izjavov nezadovoljnosti in graje. Rekel je med drugim: „Upam, da je Vaše zatrdilo lojalitete odkritoščeno! Tudi jaz sem jugoslovanskega pokolenja ter se spominjam iz iz svoje mladosti, da se v moji domovini na Hrvatskem Srbi v oziru na lojaliteto in zvestobo do cesarja od Hrvatov niso dali prekositi. Hrvatje kakor Srbi, oboji so bili zaslomba prestola. S tem večjo žalostjo sem zvedel, kaj se je zgodilo in kaj se še danes godi. Prizanašanje in blagovoljnost uprave proti ljudstvu tolmačili ste od prvakov ljudstva kot slabost. Dahovništvo, ki je poklicano duhove ljudstva oblažiti, opustošilo je dušo ljudstva; učiteljstvo, ki ima na logo duševne zmožnosti ljudstva povzdigniti, je zastrupilo. Pozdravljam ljudstvo. Odgovornost za storjeno seveda tudi ljudstvo zadene, glavni krivci so pa vendar tisti, ki so ljudstvo zapeljali, duhovništvo in učiteljstvo.

Velika škoda mora se poravnati. Dahovništvo in učiteljstvo mora si izbrati druga pota, in upam, da bodata v mojem smislu delovala. Ako bi se pa pričakovanje ne izpolnilo, tedaj se bodo našli drugi, katerim se bo ta najdražja last države, namreč duša in duševne moči ljudstva, z mirno vestjo zaupala. Predrugačiti se stvar m o r a. Bosna in Hercegovina ste z neložljivo vezjo z monarhijo strinjeni in boste tako ostali. Najbrezobzirnejše se bode postopalo proti vsem sabverzivnim elementom.“

Pri poklonu uradništva rekel je na pozdrav, da mora biti za uradnike zvezda vodnica: pravica in pravčnost. Tudi v dvomljivih slučajih se interesi države ne smejo krateći. Zdrava pravica ima le na podlagi trdne državne avtoritete zadostno zaslombo. Ta autoriteta je v uradništvu poosebljena. Uradnik si ima vedno predočevati, da je organ izvršitve državnih smotrov.

Pri sprejemu občinskega zastopa, pozdravil je generala banjaluški župan Hamdi bey Džidič ter povdarjal lojaliteto meščanstva. Deželni šef je nato med drugim pripomnil, da ima meščanstvo sicer v prvi vrsti gospodarstvene naloge

Čitajmo, kaj piše neki učitelj o Fellerjevem „Elsa fluidu“:

Slučajno sem naletel na nekaj steklenic Vašega izbornega rastlinskoga esenčnega fluida „Elsa“. Izborno mi je služil pri mojih zastaranih bolečinah. Učinek je bil naravnost čudovit. Prosim, da mi takoj pošljete tacat svojega domačega zdravila. „Ivan Wagner s. r., učitelj, Weissbriach, Korosko.“

Naši bralci bi morali Fellerjev fluid z znamko „Elsa fluid“ imeti doma, saj stane poizkusni tacat simo 6 kron franko in se samo priste nobiva od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Estrag št. 241 (Hrvatsko).

... dazir.

rešiti, a znano mu je tudi, da je nekaj občinskih svetovalcev lejalnih, nekaj pa je tudi takih, ki ne zaslužijo tega spričevala, a pričakuje od zadnjih, da se bodejo svojih dolžnosti proti državi zavedli, sicer bi se morali vsi škodljivi elementi iz občinskega sčeta izbraniti.

Pravoslavci (Srbi) pri pozdravu niso bili zastopani, in morebitne je tako bolje, ker hinsčina bi bila s takim činom neznošljiva.

Kratke so bile besede generalove proti nekaterim, a tem krepkeje in velepomenljive!

Ukaz c. kr. štajerskega namestništva z dne 5. februarja 1915, drž. zak. št. 18,

glede prometa s kruhom in pecivom.

Z ozirom na sedanjo večjo nevarnost razširjanja naležljivih bolezni se na podlagi § 1 zakona z dne 30. aprila 1870, drž. zak. št. 68, prepoveduje kupovalcem dotikati kruha in peciva v namen izbiranja na vseh prodajnih mestih (pekarjih, trgovinah z mešanim blagom itd.) nadalje javno razpolaganje kruha in peciva na tržnih prostorih radi prodaje, ter krošnjarjenje s kruhom in pecivom na splošno pristopnih krajib, v javnih lokalih, v uradih, pisarnah itd.

Prestopke teh prepovedi kaznujejo na podlagi § 7 cesarskega ukaza z dne 20. aprila 1854, drž. zak. št. 96, po § 11 tega cesarskega ukaza politične oblasti z denarno globo od 2 do 200 kron ali z zaporom šestih ur do štirinajstih dni.

Prepoved, da se stranke ne smejo dotikati na prodaj ponujanega peciva, da bi ga izbirale, se mora javno nabit z razločno čitljivo pisavo na vseh vpoštenevih prodajnih mestih.

Ukaz c. kr. štajerskega namestništva z dne 8. februarja 1915, drž. zak. št. 16,

o izvršitvi ukaza trgovinskega ministerstva dogovorno z ministerstvi notranjih zadev, za poljedelstvo in za finance z dne 30. januarja 1915, drž. zak. št. 24, v zadevi izdelovanja in prometa s kruhom in pecivom.

1. Z ozirom na določbe § 5 ministerskega ukaza z dne 30. januarja 1915, drž. zak. št. 24, se razveljavijo namestniški ukazi z dne 19. januarja 1915, drž. zak. št. 7, o izdelovanju vojnega peciva in z dne 29. januarja 1915, drž. zak. št. 14, o uvedbi enotnega vojnega peciva od dneva, ko stopi ta ministerski ukaz v veljavo, dne 6. februarja 1915.

Ob enem se na podlagi § 5 ministerskega ukaza določa, da sme izdelovati malo pecivo v smislu ministerskega ukaza samo v obliki štiridelnih okroglih žemelj in da mora pri ceni 4 vinjarjev za kos imeti najmanj 42 gramov teže. Izdelovanje vseh drugih vrst malega peciva, kar navadnih dolgih žemelj, dolgih mlečnih žemelj, parnih žemelj, cesarskih žemelj, rogličkov, oklopkov, makovih štruc, prest in vsake vrste rahlega in na pol rahlega peciva itd. je prepovedano.

2. Prošnje za podelitev izjemnega dovolila po § 6 ministerskega ukaza morajo natančao navesti vrsto zaprošene izjeme in množino kruha in peciva, ki se ima izdelati in dobivati in označiti pekarsko obrt, iz katere se naj dobiva pecivo. Pri izjemah z zdravilne zavode ali dijetične namene mora v prečniji stati zdravniško potrdilo brez pogojne potrebe.

3. V teku 24 ur je v obrtnih izdelovalnicah dopuščeno malo pecivo samo enkrat izpeči. V času od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer je nedopustno vsako pečenje pri izdelovanju malega peciva. Pripravljalna dela se lahko vrše v času od 5. do 6. ure zvečer. V pekarskih obrtih se kruh ne sme poprej oddajati kakor 12 ur po dokončani peki. Namestniški ukaz z dne 16. januarja 1915, drž. zak. št. 6, o določitvi gotovih ur za obrtno izdelovanje belega peciva izgubi veljavo od 6. februarja naprej.

4. Izdelovanje natrošenega kruha in natrošenega peciva je prepovedano.

5. Ukaz c. kr. namestništva z dne 26. januarja 1915, drž. zak. št. 13, o prepovedi obrtnega izdelovanja drožnega in maslenega testa ostana v veljavi. Obrtno izdelovanje maslenega in drožnega testa za zdravilne zavode in okrevalne dome ali v njihovih kuhinjskih obratih, ki je izvzeto od določb omenjenega namestniškega ukaza ter obrtno izdelovanje prepečenca se sme vršiti samo dva dni v tednu. Občinski predstojnik mora ta dva dneva krajevnim navadam primerno določiti in javno razglasiti. Tudi se sme za to proizvajanje v porabljati pšenična moka za pečenje samo v množini, katera ne presega 70 odstotkov celotne teže množine moke, ki jo je podelati. Ostanek mora obstajati iz po § 2 ministerskega ukaza dopustnih pridatkov, posameznih ali v poljubni zmesi (§ 10 min. uk.)

6. Ukaz c. kr. namestništva z dne 7. januarja 1915, drž. zak. št. 3, se razveljavi z ozirom na določbe § 12 min. ukaza.

7. Peki, slaščičaji drugi prodajalci pečenega blaga, kakor tudi gostilničarji in krčmarji vseh vrst morajo odtis ministerskega ukaza, namestniškega ukaza z dne 26. januarja 1915, drž. zak. št. 13, o prepovedi obrtnega izdelovanja drožnega in maslenega testa kakor tudi tega ukaza nabiti v svojih prodajalniških in obratnih prostorih na mestu, ki je vsakomur vidno. (§ 13 min. ukaza).

Prestopke tega ukaza kaznoje, v kolikor jih ne kaznujejo kazenska sodišča, politična oblast I. instance z denarnimi globami do 5000 kron ali z zaporom do 6 mesev.

Ako prestopek zakrivi obrtnik, se lahko razen tega, če so dani predpogoji § 133 b, odstavek 1, črka a, obrtnega reda, ukrene odtegnitev obrtnje pravice. (§ 15 min. uk.)

9. Ta ukaz se ne nanaša na izdelovanje kruha in peciva za vojaško upravo. (§ 16 min. uk.)

10. Ta ukaz stopil je v veljavo dne 6. februarja 1915.

Prodaja živine v sili vsled napačnega razumevanja zapisovanja žita in krme.

2/221/1915. Gradec, 2. februarja 1915.

Že ponovno je opozarjalo namestništvo na brezvestno ravnanje mnogih kupčevalcev, ki izrabljajo vsel vojnega stanja med prebivalstvom povzročeno bojazem za se in od kmečkih živinskih posestnikov izsiljujejo govejo živino po neverjetno nizkih cenah, ali skušajo z razširjanjem neresničnih vesti kmety napeljati, da bi jim prodali žito, živino in druge poljedelske pridelke po nizkih cenah ali skušajo kazajte na baje preteče razmere vzbudit v lahkovernih živinskih posestnikov strah in jih prisiliti, da bi prehitro prodajali svojo čestokrat premalo in za klanje še nezrelo živino.

Pri tej priliki se je opozorilo na to, da je dolžnost prebivalstva, take kupčevalce kakor sploh razširjevalec vznemirljivih vesti naznani pri orožništvu, politični oblasti ali pri sodniji in jih izročiti zasluzeni kazni, ki bodo morda kazenskosodna zaradi goljufije.

Naznana se, da namena oblastveno odrejene zapisovanja krme in žitnih zalog mnogi poljedelci ne razumejo ampak ga tolmačijo tako, da se zapisane zaloge ne smejo pokrmiti, ampak da bi se morale shraniti do spomladis, in da si baje kupci to tolmačenje obračajo v svojo korist in živino kupujejo po sili znižanih cenah.

To razumevanje je popolnoma napačno in prodaje na podlagi tega razumevanja koristijo samo kupcem, prodajalcem pa škodujejo.

Pred vsem se mora pripomniti, da se zapisujejo sploh le take zaloge žita in krme, ki pridejo v poštev tudi za človeško hrano. Posebej se krmilne zaloge v zadnjem času sploh niso zapisovale, izvršilo se je samo od ministerstva za notranje zadeve za celo ozemlje tostranske državne polovice odrejeno zapisovanje vseh žit-

nih zalog, ki je imelo namen ustvariti potrebno podlago naredbam vlade za sigurno preskrbo prebivalstva z moko in kruhom.

Zapisovanje zalog kolikor jih je, ni torej nikakor imelo namena, teh zalog v določeni izmeri pridrževati do spomladis, najmanj pa prisiliti živinske posestnike, da bi prodajali svojo živino po cenah, pri katerih bi sami trpeli škodo, brezvestni kupčevalci pa imeli sramoten dobiček.

Vsekakor se v vojnih časih ne sme opustiti misel na ekonomijo z danimi zalogami.

To misel podpira tudi z ukazom poljedelskega ministerstva z dne 5. januarja 1915, drž. zak. št. 5, izdana prepoved krmljenja gotovih živil (za mletje sposobne rži in pšenice ter za mletje sposobnega ječmena, nadalje za izdelovanje kruha primerne ržene, pšenične in ječmene moke), ki se morajo pred vsem pridržati za človeško hrano in se ne smejo polagati živini.

Razen tega popolnoma razumljivega pridržka niso poljedelci v uporabi svojih krmilnih sredstev zakonito na nikak način omenjeni in ker je bila že tev preteklo jesen bogata, — kakor tudi povdorajo poljedelski listi —, nimajo živinski posestniki nobenega povoda, svoje živine z pomislekom, ali je dopuščno uporabljati krm, pod ceno prodajati.

Političnim podoblastvom se vnovič naroča, da obračajo posebno pozornost na opisane zvijsače kupčevalcev in mešetarjev in da na eni strani brezobzirno postopajo proti istim, na drugi strani pa z nujnim poučevanjem in pojasnjevanjem oškodovanij krogov prebivalstva — morda tudi s posredovanjem okrajinov odborov, občinskih predstojništev, župnijskih uradov, poljedelskih korporacij in zadruž, ter tudi o prilik uradnih dni — kolikor jim je mogoče pripomorejo k odvrnitvi takih prigodkov.

Od ces. kr. namestništva.

Ukaz ces. kr. namestništva zastran prometa s sladkorjem.

Zastopniki avstrijskih sladkorov čistilnic so oddali pred nekaterimi dnevi trgovinskemu ministerstvu vezalno izjavo, da bodo dale avstrijske sladkorne čistilnice kupčijstvu in použitku za založbo potrebe v tuzemstvu potrebne množine sladkorja za použitek do začetka nove kampanje (1. septembra 1915) po neizpremenjenih sedaj veljavnih cenah na razpolago.

Po tej od sladkorne industrije prevzeti dolžnosti je do začetka nove kampanje zajamčena stalnost cen za prebivalce potrebnega živila.

V občni koristi je ležeče, da se na ta način doseglja stalnost ne uniči po neopravičenem povišanju cen od strani veletržtva ali nadrobne trgovine v škodo prebivalstva kot ponužnika.

Kot oporišče za vprašanje, ali so v veletržtu in nadrobni trgovini zahtevane cene primerne, bodo služilo to dejstvo, da so sladkorne čistilnice povisale ceno za sladkor od junija 1914 do sedanje dobe v celem za 4 $\frac{1}{4}$. K pri 100 kg ali 4 $\frac{1}{4}$ v za kg. Črez to povišanje cen bistveno večje povišanje cene za sladkor v veletržtu ali pri oddaji na drobno nasproti v mesecu juniju 1914 od veletržtva in nadrobne trgovine zahtevanim cenam bi se ne moglo kot v razmerah opravičeno smatrati in bi se strogo kaznovalo po določilih cesarskega ukaza z dne 1. avgusta 1914 drž. zak. št. 194 kot tiranje cen.

Gradec, dne 13. februarja 1914.

C. k. štajersko namestništvo.

Razno.

Razglas z dne 24. februarja 1915, tikajoč zagotovitev preskrbitve s žitom in z moko. Naših sovražnikov nakana, nas izstradati mora se na vsak način preprečiti. V to svrhu so se danes vsled cesarjevega odloka v državnem zako-

Vsakovrstne
stare izdelke iz **gumij-a** kупи Brata Slawitsch v Ptiju.

niku razglasile odredbe, ki naj nam do prihodnje žetve zagotovijo preskrbitev z žitom in z moko. S tem cesarskim odlokom se proglašajo vse zaloge žita (pšenica, rž, ječmen, oves in kruza) kakor tudi vsi zmleti produkti (moka, zdrača, pšan, ječmen i. dr.) s izjemo otrobov, same ali zmešane, zmlačene ali nezmlačene, kolikor niso v posesti države ali vojaške uprave, od današnjega dne do preklica kot za držano. Od danes naprej se zadržane zaloge brez oblastvenega dovoljenja ne smejo več podelati, ne porabiti ali pokrmiti in tudi ne prodati. V zadostitev največih potrebsčin so nekatere izjeme dovoljene, ki so razvidne iz dotednega cesarskega ukaza. Dolžnost je vsacega, da si svoje zaloge ohrani. Kdo s zadržanimi zalogami izven izjem samovoljno razpolaga, ali dolžnosti njih ohranitve ključuje, ima pričakovati stroge kazni.

Ces. kr. namestnik.

Generalfeldmaršal Hindenburg piše halozko vino, koje mu je o prilici njegove prve v magistraturi poklonilo ptujsko nemško akademično omizje pod načelništvo g. Dr. pl. S. Fichtenau-a. Te dni dobil je ptujski župan g. J. Ornig od slovečega vojskovodje srčno zahvalno pismo s sledenim besedilom: „Glavni stan na vzhodu, dne 8. februarja 1915. Gospodu županu ces. kr. deželno-knežjega mesta Ptuj. Prosim Vaše blagorodje, da izvolite gospodom nemškega akademičnega omizja sporočiti mojo najprisrčnejšo zahvalo za lepa voščila in izvrstno vino. Vsaka kupica naj me spominja prijaznih darovalcev in naj me prepričuje, da se tudi Ptujčani mene blagobitno spominjajo. Naj bi po častnem sklepu miru vsi ptujski mestiani uživali srečo in blagostanje. Na to izpraznim prvo kupico. Plem. Hindenburg, generalfeldmaršal in nadpoveljnik vseh nemških armad na vzhodu“.

Kaj poreče Rosegger k vojski? Nedosegljivi naš štajerski pisatelj P. K. Rosegger piše v svojem „Heimgarten“ o sedanji vojski sledеče: „Naša armada bojuje se proti dvema frontoma. Spredaj proti sovražniku, zadi proti domačemu prebivalstvu. Spredaj proti prevzetnosti, zadi proti malodružnosti. Spredaj naj bi sovražnika vznemirjala, zadi naj bi ljudstvo pomirila. Spredaj podreti, zadi pokonci postaviti. Spredaj se bojevati s smučnikom in železom, zadi s tiskalnim črnilom (Druckerschwärze). S sajami čestokrat tiskalnica koga očni, a zdaj se rabijo za „lepše narediti“. To ne storijo samo naši poročevalci, temveč še v veliko večji meri sovražne armade. Tarnajoči možiceljni in babure doma mora se pomiriti, drugače omajajo zaupljivost in požrtvovalnost ljudstva ter slabijo s tem vojno moč. Zato morajo biti celo uradna vojna poročila tako prikrojena, da se naznanijo kolikor mogoče le vspeli, klofute pa zamolčijo, dokler niso povrnjene. To bi še šlo. Ako pa nasprotinci svetje lastne poraze kot zmage in naše vspeli kot izgube v svet trosijo, je morebiti to za trenutek prav izdatno; toda ko pride resnica na dan, zdrobi to duhove. Mislim, da naj bi se smeli mimogreči neuspehi zamolčati, tako pa tudi uspehi, dokler še ne stoje na trdnih nogah. Umikanje naših krdel iz Srbije bi nas bilo čisto hladne pustilo, ko bi ne bila nas malo česa poprej naznanjena zasedba Belgrada skoraj do nebes ne povzdignila. Vsak uspeh budem posneno in hvaležno v mojem srcu praznoval, v okna pa svojih osemnajst sveč ne budem več postavil, dokler se ne sklene časten mir. Dotlej me nobeno poročilo o zmagi ne bo več omamilo, pa tudi nobeno žalostno poročilo več potlačilo.“

Vlak je povozil 1871. leta rojenega, v tovarni za sukno Burger-Moro uslužbenega delavca Matevža Rogg. Železniški čuvaj Lindner ga je našel vsled telefoničnega obvestila iz Gospe svete bližu Velikovškega mosta na progi. Bil je budo razmesarjen; kola so mu odrezala glavo, obe roki in levo nogo. Rogg je v pjanosti zašel na železniški ter na grozen način našel svojo smrt.

Grozna nesreča v Brežicah se je pripetila 15. februarja, ko je pet ljudi našlo naglo smrt Levi del hiše krčmarja Volčanišek pri kolodvoru se je zrušil med strašenskim pokom do tel, da je sedaj videti le groblja. V kleti shra-

njeval je krčmar karbit. Veled mokrote izhlapeval je takozvani acetilen, plin, ki služi v razsvetljavo. Ako se tak plin združi v večji množini z navadnim zrakom, tedaj zadobi strašensko razstreljivno moč. Krčmar je posal svojega hlapca po opravku v klet. Ko stopi ta s svečo, vžge se razstreljivni plin, kojega moč je bila tolika, da se je zrušil celo del hiše na lev strani vhoda v razvalino. Na kolodvorskem poslopju kakor tudi na vseh v bližini stojecih hišah so popokale šipe raz okenj. Žalibog je ta nesreča tudi petero človeških žrtev terjala, in sicer so mrtve izkopali iz grobli krčmarja Volčanišek-a, njegovo ženo in hčer domačo rejenko in hlapca J. Lapucha, kojema je odtrgal pol glave. Piletne materi krčmarjevi zlemilo je obe nogi v bedrih. Neupoškodovan so ostali le druga hči krčmarjeva, katere mož je zdaj na vojski, in njena dva otroka ter eden od dveh hrvatskih živinskih barantačev; njegov tovariš je izgubil eno oko. Prenočevala sta tisto noč pri Volčanišku kakor že večkrat.

Brat in bratanec celovškega knezoškofa, Fritz Heftter in Lovrenc Lindner sta padla te dni na zapadnem bojišču. Oba sta bila še pri slovenski inštalaciji 7. t. m. v Solnogradu u navzoča, in v tako kratkih dneh dobil je mil. g. knezoškof dr Adam Heftter tužno poročilo o njuni junaški smrti.

Ptujski sejmi. 16. februarja se je prigralo na ptujski konjski in govejski sejem 112 konjev 804 goved. Na svinjski sejem 17. februarja 686 svinj. Prihodnji sejem za konje in goveda bo 13. marca t. l.

Slišijo se pritožbe iz Mariborske okolice, da vojaki pri svojih vajah kmetovalcem potepajo travnike in žitna polja. Izgovor: Je pač vojska! je mčev, kajti pri nas, hvala bogu, še ne divja bojni hrap. Viata izdaje ukaz za ukazom, da bi se moral včak še tako majhen prostorček skrbno obdelati, posaditi in posejeti in časnikarstvo se v tem ozorni trudi, takšno početje pa vsemu temu nasprotuje! Prepričani smo, da bojo merodajni vojaški krogi potrebljeno ukrenili, da ne bo več slišati enakih pritožb

Pedgane so bankovce požrle — vsaj deloma —, kočarici Mariji Kristofič iz Puhle pri Ptaju. Jokaje je prinesla 17. februarja ostankove dveh 100 kronskev in čverterih 20 krouskih bankovcev k g. Jožefu Ornig-u kot načelniku okrajnega odbora ptujskega. S znano uljednostjo je revno ženo potolažil ter ji obljudil, da bo se kar najbitreje potrudil pri ces. kr. avstrijsko-ogrski banki na Danaju doseči, da se ubogi ženčici denar v popolnem obsegu vrednosti dotičnih bankovcev ali pa vsaj odmerno velikosti ostankov blagovoli potom okrajnega odbora ptujskega vrniti. Nauk: Ne shranjujte denarja doma, temču naložite ga na obresti pri kakem poštenem denarnem zavodu!

Agenta Rudolfa Astei so zaprli, ker je po Koroškem nakupoval žito s pretexo, da služi nakupljeno zrnce v vojaške namene. Pršli so mu na sled, da se je lučem lagal in s diščem mu bude za to goljufijo t do kazen prisodilo.

Angleži so se spet iznenadili zaradi nove iznajdbe Nemcov, ki imajo sedaj novo konstruirane podmorske čolne. Vsled te konstrukcije nameči vožijo novi čolni tako htrko kakor navadni parnik ali pa še bolj, da zamorejo ladjo tudi v polni vožnji“ dohjeti in jo potopiti.

O draginji tožijo ljudje, ki morebiti ne vejo, da ob časih večjih vojsk že od starih časov sem vedno tako bilo. „Celo cvir se je podražil“ toži stara ženčica neveča, da je mnogo tozadnih tvořen delo uztavilo in da ostale ne zamorejo potrebi zadevoljiti. Bode že spet bjele!

Zagotovljen uspeh, drugače denar nazaj. Zdravniško sprševalo o izbornem atlinku!
Polna krasna prsa dobitje pri rabi
med. dr. A. Rix kreme za prsa.

Listnica uredništva.

Naročnik v Ameriki: Nemoremo priobčiti. Cenzura ne dopušča, pa tudi ni vse resnično. Podzav!

Amerika: Tamšnji naročniki so prešeni, poslati upravnemu Štajercu natancen naslov od Frančiška Grčenka, nazadnji Venado Vuerta, F. C. C. A. Domingu Mangerani, S. Amerika.

List, Štajerc se zamore cenj. naročnikom le telaj redno dostavljal, ako se naročina vnaprej pošlje. Vsakojaka spremembu v naslovu naj se upravnemu nemudoma nameri!

Posesti, obsegajoče ekoli 1000 oralov zemljiski zeli nekdo kupiti ali vzeti v najem. Več pove upravnemu Štajercu.

Naročnica v Češkem pri Veliki Dolenji: Vaše pismo smo prejeli. Svetujemo Vam, idite prlico k g. J. Ornig-u kot načelniku okrajnega odbora. Pri njem boste g. tovo dobili najboljši svet v Vaši tezi ni zadeti.

G. Janez 0... v Lebnu: Se je zgodišo kakor se boste prepričali sami. Bili je neka zmota v naslovu.

Ako Vam je Vaše zdravje drago, čitate današnji Lysiform-in zahtevajte zanimi o knjigi, „Kaj je higijena?“ zastonj od kemika C. Hubmann, Dunaj XX., Petraschgas 4.

To je to pravo! zaključi vsak, ki trpi na protut (Gicht), ko ga je Felte rje fluid iz rastlinskih izvlečkov (Pflanzer-Essenz-Fluid) bolčno rešil. Mnogi zdravnik priporočajo ga pri boleznih na protein, revmatizmu in neuralgiji in priporočamo 1 št. klemco za 6 krom, poštne prosti od lekarjenja E. V. Feller, Stubica, Eisatz, Hrvatsko narodni. Zanimiva zahvalna pisma člano tudi o vsehih pri oglašnih, pretiskih, oteklinah in izvlnih. Obenem lahko naročijo Felte-jeve čistline rabarbar kroglice z marko „Elsa Pillen“, 6 škatljic za 4 krom 40 vinarjev poštne prosti.

Viničar

trezen in zanesljiv, z večimi delavskimi močmi išče si stalne službe. Naslov pove upravnemu Štajercu.

10 000 lepo varnih 1. cestnih lrt. Riparia, prda po 16 krom 100 komadov:

Oskrbiščeva grajsčine Rogatec (Rohitsch)
Štajerek. 102

Dve njivi
se daste v najem.
Vpraša se naj v upravi Štajercu.

Močen fant
za uk v usnjarski obrti, se takoj sprejme s popolno oskrbo pri J. Kosi, Mala nedelja, pošta Ljutomer 106

Majer ali Šafer
oženjen, z dobrimi sprčevali, nemškega in slavenskega jezika zmožen, išče službo. Več se izve v upravnemu Štajercu. 101

Sedlarski učenec
se takoj sprejme pri g. Franz Merz,
kolarski mojster 77
Breg pri Ptaju.

Ljudska kopelj mestnega
kopališča v Ptaju.

Čas za kopanje: ob delavnikih od 12. ure do 2. ure popoldne (blagajna je od 12. ure do 1. ure).

12. do 1. ure zaprta; ob nedeljah in praznikih od 11. do 12. ure popoldne.

I. kopelj z vročim zrakom, paro ali „Brausebad“ z rjuhu K-70.

Oblastveno preiskana in gar. neškodljiva za vsako starost hitri sigurni uspeh. Se rabi zunanj. Poizkusna doza K 3—, vel. doza, zadostuje za uspeh K 8—.

Kosmetisches Dr. A. Rix Laboratorium Dunaj IX., Berggasse 17/R.

Razpošiljatev strogo diskretna.

Zaloge v Mariboru: lekarina pri „angelu varuhu“, lekarina „Marija pomaga“ in parfumerija Wolfram, v Ljubljani lekarina pri „zlatem jelenu“, v davalci A. Kuči, in „Adria-Drogerie“.

Radium armadna ura

z železnim ali pa zveznim krizem c. kr. vojnega ministervstva, s svetilom, spada k opravi za vojno, najmanje kot rezervna ura. Naročena že od skoraj vseh regimentov c. k. armade in morarice.

Priprava za vojno 100.000 ur

po izjemni ceni c. kr. armade.

Radium armadna ura K 12 — K 8 —

izjemna armadna cena Armadna radium-ura kot za-

pestnik K 14 —

izjemna cena za armado K 10 —

Armadna radium-čepna budiličica K 30 —

izjemna cena za armado K 24 —

Bojna ura brez radiuma K 5 —

8 leta garancije. Razpoljitev po sprejemne izjemne cene ter 50

vinarjev za poslošno tudi na boj še po

1. eksporni hiši za armados in vojne ure 65

Max Böhrel, Wien, IV. Margarethenstr. 27/51.

Poročnik B. ed. bržišča piše: Nobena noč na bojišču ali strazi, v kateri bi mi vaša svetlina ura ne služila izborna. Vsak strada, kdor nima take ure, zlasti pa ranjenec.

50% cenejša!

Amerikanska štedilna kava, velearmatična, izdatua in štedilna. 5 kg poskusna vreča K 11 — franko po povzetju. 1/2 klzr. veleprima najfinnejši čaj K 220 oddaja A. Sapira, 490, eksport kave in čaja Galanta. 756

5 vinarjev

stane dopisnica, s katero zamrete zahtevati moj glavni cenik z 4000 podobami, ki vsebuje bogato izbiro potrebnih rabičnih in darilnih predmetov ter se pošlja vsakomur zastonj in franko. 39

Prva fabrika ur HANNS KONRAD

e. in kr. dvorni lferant, BRÜX st. 730 (Česko).

Prave nikel-žepne-ure K 4:0, 5:—. V srebru K 8:4, 9:50, niklasta budilnica K 2:00, ura-kuka vica K 7:85, ura na pendelj K 9. Razpošljatev po povzetju izmenjava dovoljena ali denar nazaj.

Priporočljiva domača sredstva.

Kitajski železni Mačaga, kapljice za okrepanje krvi proti slabosci in blednosti (Blechschut) itd; steklenica 2 K. — Tekočina za prsa in pljuče, stekl. 120 K proti kašljui, težki sapi itd. — Čaj in piše za čiščenje krvi à 80 vi. — Čaj proti gichtu à 80 vi. — Balzem za gicht, ude in žive stekl. 1 K ; izvinstno mazilo, ki odstrani bolečine. — Bleiburski živinski prašek à 120 K. Prašek proti odvajjanju krvi v živalski vodi à K 160 — Izvirni strup za podgane, miši, ščurke à K 1:—. Razpošljatev

L. Herbst, apoteka na Bleiburg na Kor. Škem. 49

Konjski mesar Josef Heller v Ptiju

kupuje konje za klati po najboljših cenah. 39

Zidano štikana bluza samo K 1:95.

Čudež industrije za štikanje. 39

Velefini modni štof z bogato zidano štikajo.

Kompletno za eno bluzo samo K 1:95. 39

Krasno lepo! Zadnja novost!

Par sto tucatov teh krasno lepih, bogato z žido štikanimi štofastimi bluz v nežnih lepih barvah, kakor belo, creme, rosa, svilovalo, srednje-plavo, modno-lila, rdeče, zeleno, drap, temno-plavo, fraise, rujavo, črnio, sploh v vsaki eksistirajoči barvi, prevzeli smo od neke razpušcene švicarske štikarske tvornice in zamoremo te krasne bluze po en gros-prodaji velikih množin za to smeno ceno razprodati. — Te bluze so trikratno sveto vredne. — Pri najmanjšem nakupu 3 kosov tudi v različnih barvah po želji per kôs K 1:95. Pri nakupu 6 kosov starejo vsi skupaj le K 11:— in se poleg tega fini jabot iz čipk ali pa fini "Spitzenkragen" zastonj priloži. Edina razprodaja po povzetju.

M. Swoboda, Dunaj, III/2, Hießgasse 13—114.

Stavbenski mizarji (Bautischler)

se sprejmejo. Kje, pove uprava tega lista.

Le nobenega strahu

pred azijsko kolero, kajti zamoremo se pred to kugo skozi higijenični način žiženja sigurno varovati.

Držimo svoj želodec v redu in pazimo na največjo snažnost. Umidljivo večkrat na dan obraz in roke in dajmo vsakokrat v umivalno vodo nekaj **Lysoform** desinfekcijskega sredstva. Glasom poskušev v znaniem Greifswaldeckem zavodu tajnega svetnika prof. Loeffler uniči 2% na **Lysoformova tekočina** tekom ene minute baciljne kulture Cholere vibrio.

Lysoform naj bode povsod v zalogi.

Cene originalnih steklenic so K — 80, 160, 280 in 4:60 v vsaki apoteki in drožeriji.

Na željo pošljemo vsakomur zastonj in franko jako zanimivo brošuro od kraj. svetnika Aladár Kováč, direktorja rešilne družbe, z naslovom: «Kako se varujemo pred kolero». Večjim trvdkom pošljemo tudi več izvodov. 40

Dr. Keleti & Murányi kem. fabrika, Ujpest.

Živinski sejem

vršil se bode

v pondeljek 1. marca

pri

Sv. Trojici v Slovenskih goricah.

Tržka občina.

Naznanilo.

Z ozirom na vojni čas in iz tega izvirajočo potrebo, saditvi zelenjadi posebno pozornost posvetiti. vršil se bode v to svrho na **deželnini sadje- in vinorejski šoli v Mariboru v dneh 15., 16. in 17. marca tečaj za poduk o saditvi, oskrbovanju in uporabi zelenjadi**, kakor tudi o ureditviji tozadevnega vrta. Podučevalo se bo teoretično kakor tudi praktično od 9. do 11: ure predpoldne in od 2. 4. ure popoldne.

Tečaja udeležiti se zamore vsakdo, t. j. možki, žene in dekleta. Učnina (Unterrichtsgeld) se ne terja. Podučni jezik je nemški.

Zglasiti se je do 10. marca pri:

Ravnateljstvo

deželne sadje- in vinorejske šole v Mariboru.

Ni zamenjati s podobnimi ponudbami!

Namesto K 12:— samo **K 6:—**

15.000 parov čevelj na žnore

glasom podobe, popolnomu z dobrega usna in močnim, žeblanim podplatom, ki so bili določeni za Balkan mi je zaradi vojne zaostalo. To zalogorom v kratkem oddati in prodam vseled tega par pod proizvajalno ceno za **samo K 6:—**. Se dobijo za gospode in dame in vselein v vsaki velikosti.

Poslje po povzetju

Eksportna hiša „Perfekt“, Dunaj, VII., Neustiftgasse 137/18.

Zlata verižica na obroke!

60 gramov težka K 140:— na mesec K 4:—. Prverazredna srebrna ura, 3 srebrni pokrovki K 14:—. Se pošlja povsod. Kdo hoče pocenit uro in verižico kapiti, naj piše takoj

R. Lechner, Goldwarenhaus, Lundenburg 661.

Mestna hranilnica v Ptiju

sprejema

do preklica vsako nedeljo in
vsak praznik od 9. do 11. ure
dopoldne vloge.

Ravnateljstvo.